

Procedury służące wykonaniu orzeczenia

W przypadku gdy spór jest rozstrzygany sądowo z chwilą zakończenia postępowania muszą zostać dokonane dwie czynności. Pierwszą jest wydanie orzeczenia przez sąd, drugą – faktyczne jego wykonanie.

Aby zmusić drugą stronę (pozwanego lub dłużnika) do podporządkowania się orzeczeniu wydanemu na jej niekorzyść (na przykład orzeczeniu nakazującemu zapłatę), należy zwrócić się do organów egzekucyjnych. Tylko one posiadają uprawnienia pozwalające na zmuszenie dłużnika do dokonania płatności, odwołując się, w razie potrzeby, do służb porządku publicznego.

Na podstawie [rozporządzenia Bruksela I \(wersja przekształcona\)](#) regulującego uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach transgranicznych, w przypadku gdy wnioskodawca uzyskał tytuł wykonawczy wydany w państwie członkowskim Unii Europejskiej, może on zwrócić się do organów egzekucyjnych w innym państwie członkowskim, w którym na przykład znajduje się majątek dłużnika, bez konieczności wszczęcia postępowania pośredniego (rozporządzenie znosi bowiem *exequatur*). Dłużnik, wobec którego wnioskodawca chce przeprowadzić postępowanie egzekucyjne, może zwrócić się do sądu o odmowę wykonania orzeczenia. Nazwy i lokalizacja właściwych sądów i sądów, do których należy wnosić środki zaskarżenia, znajdują się tutaj.

Celem wykonania orzeczenia jest przeważnie odzyskanie określonych kwot, może jednak chodzić także o wypełnienie innych form obowiązku (obowiązku działania lub zaniechania, jak np. dostarczenie towarów lub ukończenie dzieła, czy też powstrzymanie się od bezprawnego wstępu na nieruchomości).

W transgranicznych sprawach cywilnych mogą być stosowane różne rodzaje postępowań europejskich (takie jak: [europejski nakaz zapłaty](#), [europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń](#) oraz [europejski tytuł egzekucyjny](#)). W przypadku tych wszystkich postępowań orzeczenie musi być jednak wykonane zgodnie z krajowymi zasadami i procedurami państwa członkowskiego, w którym wykonywane jest orzeczenie (na ogół tam, gdzie dłużnik przebywa lub gdzie znajduje się jego majątek).

W praktyce, aby móc zwrócić się z wnioskiem o wykonanie orzeczenia, należy posiadać nadający się do wykonania dokument (orzeczenie sądu lub akt notarialny). Postępowania egzekucyjne i prowadzące je organy (sądy, agencje windykacyjne i komornicy) są określane przez prawo krajowe państwa członkowskiego, w którym dochodzi się wykonania orzeczenia.

Aby uzyskać szczegółowe informacje krajowe, należy kliknąć na flagę kraju.

Stroną zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.

Ostatnia aktualizacja: 18/01/2019